

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Artézi kút.

Ma, midőn városunkban mozgalom indult meg vízmizériánk megszüntetésére artézi kút furása által, talán nem lesz érdektelen, ha egyet—mást elmondok e tárgyról. Talán akad hivatottabb egyén is, a ki ezen a réven hozzá szól, a mi nem válik kárára az ügynek.

Nézzük mindenen előtt, melyek az artézi kút föltételei. Képzeljünk magunknak egy nagy kiterjedésű, teknőalakú vidéket, a hol az üledékes rétegek mind a teknő közepe felé lejtnek. A magasabban fekvő szélék felé azok a rétegek is fölszínre jutnak, melyek középen a mélyben vannak. Ezek a rétegek természetesen nem állanak egy és ugyanazon anyagból, hanem agyag, agyagos homok, kavicsos homok és homokrétegek váltakoznak egymással. Azt is tudjuk, hogy ezen rétegek közül a homok és kavicsos homokrétegek vezetnek legkönnyebben a vizet; ezekből a rétegekből kapják városunk kutjai is a talajvizet. Míg az agyag kevésbé, némely faja pedig oly csekély mértékben veszi magába a vizet, hogy bátran vízhatlannak mondhatjuk.

Ha már most a teknős vidék magasán fekvő széléin homokos rétegek jutnak felszínre, ezeken a lejtősen fekvő „vizáteresztő” rétegeken a víz lefolyik a rétegek dőlésének irányában a teknő közepe felé és ha ezen víztartó rétegek alatt és fölött vízátlatlan agyagrétegek fekszenek, úgy az alföld

alsóbb részeiben a víz nagy nyomás alatt áll. Ha pedig a felső agyagréteget átfurjuk, a furócsövön át a víz felszökik és pedig annál magasabbra, minél nagyobb magasságból gyűlik össze a víz.

Rendszerint több ilyen vázolt réteg fekszik egymás alatt s így az artézi kút is különböző mélységű lehet.

Ennyit szükségesnek tartottam általánosságban elmondani, lássuk, igazolja-e az elméletet a gyakorlat.

A nagy magyar alföld geológiai viszonyai e tekintetben a legismertebbek, miután az 1896. évi adatok szerint az artézi. kutak száma az 500-at, a furt kutak száma szintén az 500-at meghaladja.

Alföldünk talaja: agyag, homokos agyag, agyagos homok és homok váltakozó rétegeiből áll. A felső alluvialis (jelenkori) réteg az agyag, mely alatt a diluvialis (másodkori) homokréteg terül el több mint 100 m. vastagságban. Ebből a diluvialis rétegből kapják az alföld furt kutjai vizüket. Ezeket azonban, melyeknek mélysége 23.5 m. és azon alul van, nem szabad az artézi kutak közé számítani. Ezalatt terül el a harmadkori levantei emelet, melynek anyaga homok 's ebből kapják az alföld artézi kutjai vizüket.

Hogy ezen levantei réteg a Cserhát, Mátra avagy a Bükkhegységnek melyik részében emelkedik felszínre, még tisztán felderítve nincs; de hogy a nagy menynyiségű

vizet itt, ezekben a hegyekben kapja, ez minden kétségen felül áll.

Képzeljük el most már, hogy Pluto az alvilág istene egy kis tréfátcsinálna s a Cserhát hegységnél elkezdve a Mátra alján át a föld belső tüzes láváját fölemelve a levantei és diluvialis rétegeket átmetszené: hogy apadnának ki az alföld artézi és furt kutjai a legrovidebb idő alatt! és népünk újból a folyó- és egészségtelen talajvízre lenne utalva.

Hazánkban az artézi kút furásában Zsigmondy Vilmos bányász-mérnök volt az úttörő, a ki már 1866-ban furta a harkányi, 1866—67-ben a margitszigeti 118.53 m. mély artézi kutat 's áldásos működését 1878-ban a 970.4 mély Budapesti városligeti artézi kúttal fejezi be, melynek vize 73. 92° Celsius és naponként 1,197.700 liter vizet ad; ezen kívül azonban még számos helyen furt artézi kút köszöni neki lételet.

A korszakot alkotó nagybátya munkáját aztán Zsigmondy Béla mérnök vette át, a kinek nevéhez fűződnek az Alföld nevezetesebb artézi kutjai és a ki e téren európai szaktekintéllyé lett. Ő furatta a püspökladányi, hódmezővásárhelyi, szentesi, szabadkai, szegedi, zombori, törökszentmiklósi, mezőtúri, szarvasi, nagyszombati, pécsi, békéscsabai, debreceni (837 m. mély), karcagi, kisujszálási, türkevei artézi kutakat, hogy csak a nevezetesebbeket említsem meg.

Sikerein felbuzdulva aztán találkozunk többben is oly értelmes iparosok, akik furni

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Őszi hangulat.

Az őrök álmodás tavasz hajnalába

Keltek nyíllottak ki a vdgyak.

A legszentebb, legszebb fehér szírommal.

— S kelyhükben illatként állt a bdnat.

Hittem, hogy őrök lesz: szerelem az dlom.

S őszi szél csak a fúkat tépi meg.

— Utamba akadt legszebb barna lánynak.

Elesküdtém, hogy én leszek hived.

Most, hogy lepergenek, hullanak a lombok.

Valami sejtés könnyeket fakaszt.

Mert már nagyon érzem, perzselő az élet.

Pedig még nem látta lelkem a tavaszt.

Barcza Ferenc.

A libapásztor.

Sohase kutassuk, hogyan lett azzá. Lám a mező liliómát se vigyázza senki, hogyan születik, hogyan virít, miért virít? Mégis virít.

Ugy lehet, ha megkérdeznék, ő maga se tudná megmondani. Neki is csak akkor volt nagy esemény. Nagyobb most, hogy

előtte a patak kristály vizével, a miben a libái kergetőznek, s a mi olyan lágyan szeliden simul a fővényhez a fenekén. Ez meg olyan, mint a bársony. Neki szebb, mert ő nem is tudja, mi az a bársony; hanem azt látja, hogy érintetlen tiszta. Ez csálja e, vagy a habok ujló fodrai? Először az egyik lábacsáját tartja oda a viznek, hogy megcsiklandozza; utána a másikat is. Már a bokáit is nyaldossa a hullám. Ezeket a formás bokákat. Hány budapesti ficsur, bolondulna utánuk, ha meglátná. Még igazi méltóságos urak is. Annyira enni valók. Szerencsére a világ nem úgy rendeződött be, hogy falható legyen mind, a mi tetszetős. Ő se izes falatnak született.

Körülfolyva a víz, az a napsugárban fénylő tiszta víz által, a mi hivatja beljebb és heljebb. Már a szoknyácskáját is fel kell emelni, mert a térdeit folyja körül. De ni csak! Honnan surran el az a hal? Milyen formás! Csak egy csipetnyi. És hogyan surran a víz testében tova? Utána hajol, nem törődve azzal, hogy hajoltában meglágyul a mellén az ingecskeje s a nyílson belopódzik az a pajkos napsugár, a mi eddig az arcán játszadozott, ott belől két kis bokor

emlő ici pici bimbóin pajzánkodik. Legalább most egészen a hal foglalja le. A mint illanóban utána suhant a kezében levő cselőkével. A minek a keze felől eső vége beleakad az inge összetartó bogább, s felrántja; az ing a jobb válláról leszalad, a min ő megriad, kiszökik a vízből, aztán kacag rajta, miért is ijedt meg.

Persze hogy miért? Hiszen nincs ott más, nem látta más, mint az éltető, melengető nap, a minek a sugara örömeit váltják ki. A csiripelő verebek a bokron. A papsajt, a mi benőtte a földet köröskörül a hol áll. A földi eper indái. Meg a gyp arisztokraciája: a fanyar, gögös lósóska.

Egészen méltó környezet. Ott vannak vele és nem bántják. Nem ingerlik. Nem lankasztják. Hűséges tanui ártatlan örömei kitorééseinek.

Ime most is milyen vigan hallároz ebben a környezetben. Erre még az a fecsképár is elhallgat egy szempillantásra, a mi minden időben felszokta keresni. Körülropködve a feje fölött, kifogyhatatlan csicsérgés közben. Vagy tán nem is az a fecsképár, hanem mindennap más és más. De mikor mindegy-

kezdenek, de miután hiányzott náluk a *szakértelem*, gyakran megtörtént, hogy a legkedvezőbb földtani viszonyok közt sem értek el eredményt és nem egy közülök, mert a kikötött bért csak siker esetén követelhette, teljesen lönkre ment.

Egyik nagy hibája a szakértelem hiányának az, hogy a furást rendszeren oly kis átmérővel végzik, hogy vörösfenyővel kibélelni nem lehet, így aztán a víz oldóhatása a vascsövet rövid időn lönkre teszi, a támadó lyukakon a víz elszivárog és a furólyuk lassanként beomlik, a mire nem egy intő példa van az alföld déli részein.

Versecen pedig, a hol a szakértelem nélküli iparosok egymásután furták a csekély mélységű kutakat, megszűnt a magától kiömlő víz és ma már szivattyuzni kell a vizet.

Ha már figyelemmel vizsgáljuk megyénk geológiai alakulását, csakhamar rájövünk, hogy keleten bazalt és trachytos eruptív kőzetek húzódnak északkeleti irányban. Páztónál kezdődőleg Salgó-Tarján, Salgó, Medves hegy és Karancsban főlészre jut a bazalt és Terbelélnél eléri az Ipoly folyót.

Egy másik ág (úgy nevezett cserkő) Lóc, Szécsény és ezzel majdnem párhuzamosan Karpe-Géc, Dolány, Endrefalva és Pilinyen át húzódva Ráros pusztánál éri el az Ipoly folyót, mely megyénket két medencére osztja: a keleti vagy Iosonci medencére, melynek alját *harmadkori neogén* képlet képezi 's tengerszin fölötti közép magassága 280 méter; és a nyugati vagy szécsény-gyarmati medencére, mely *jelen és másodkori* képlet 's tengerszin fölötti közép magassága 148 méter. De míg a Iosonci medence észak felé megszakítás nélkül emelkedik a Kárpátok felé, addig a szécsényi medencét északon vulkanikus hegylancok körlik, melyek Rárosnál kezdődve félhold alakban húzódnak el, hogy közel Ipolyságnál ismét elérjék az Ipoly folyót. A szécsényi mndentét délről a Cserhát hegység szegi be, melynek csúcsai a 939 magasságra érik el és szintén a neogén képlethez tartoznak.

Nem tartom fölöslegesnek itt újból megemlíteni, hogy az eruptív kőzetek, minő a

bazalt (cserkő), trachyt és egyéb vulkanikus kőzetek a föld belsejéből hevenyfolyós állapotban törtek fel és az üledékes réteget átvágták.

A szécsényi medencében tehát közelítőleg sincsenek meg azok a kedvező föltételek, melyeknek az alföld artézi kutjai létrejötteket köszönhetik.

Nagyon megfontolandó tehát, hogy ki bizassék meg a furással, mert csakis geológus adhat tanácsot és vezetheti sikerre a dolgot, a ki az összes tényezőket ismeri és mérlegelni tudja. Lehet valaki a gyakorlat folytán ügyes külfúró, de ebből még nem következik, hogy oly vidéken is sikerrel fúrjon, a melynek földtani alakulását éppen nem vagy csak felületesen ismeri.

Cikkemet Halaváts Gyula m. kir. osztály geológus eme szavaival zárom be:

„Furjanak csak tovább is a rossz vízü vidékeken artézi kutakat, igyék a lakosság jó, egészséges artézi vizet, de történnék a furás rendszeresen 's törekedjenek állandó kutakat létrehozni, ne csak ideig óráig való, tessék-lássék kutakat, melyeknek vize nem-sokára elapad.

Beszélgetés.

— A Természettudományi Közlöny 471-ik füzeté van a kezembem. Igazán kíváncs voltam, hogy mindenki ismerné és szívele né meg közleményét az alkohol hatását az állatokra s vonná le abból a következményeket.

— Olvastam én is; ezt is, egyebet is: ismerem. — Persze vizet akarsz prédikálni.

— Bizony! De úgy, hogy vizet iszom magam is. Csak nem lehet megállani szó nélkül —

— Hogy az ember ismerje a tudományos buvázkodás eredményeit —

— És ennek világánál szemlélje, milyen határtalanul kárhózatossan rombolja kiki alkohol fogyasztással a maga és utódai szervezetét, agyát, hogy satnyává törpévé, hülyévé válják és váljanak.

— Lássuk csak, hogyan is foglál hozzá!

Kezdenéd például, hogy az állat undorral fordul el a pálinkától s minden folyadéktól, a miben alkohol van, s rá következtetnéd, mennyire lealázóbb, hogy az ember értelem-melteljes felsőbb lény nem bírná vinni ennyire. És ha az, a kinek mondanád, tudva azt, a mit te, vissza vágná azzal: Az elefánt bizony megissza; sőt attól be is rúg; pedig az se utolsó. A majom pedig egész élvezettel issza le magát a sárga földig, holt részegre. Ha hozzáférhet. És a majom felsőbb rendű. Sok tudós szerint ősapánk. Hát a majom is! Az állatoknak az az undora tehát az alkoholtól nem az ember lebecsülésére irandó, azért mert az ember attól nem undorodik. — Vagy ha az alkohol pusztításairól beszélsz s nem hallgatod el, hogy már az olyan folyadék is ártalmas a szervezetre, a miben az alkohol két százaléknál, — mit gondolsz, melyik felebarátod veszi a tokai bor lebecsülésének és hányat rettentesz el attól, hogy meg igya, azzal ha feltárod, hogy a jó féle tokaji alkohol tartalma tizenhat százalék. Egyet tán elérhetsz, azt hogy holmi zagyvált pezsgőket lebecsül a felebarátod, azért mert ezek alkohol tartalma a leghíresebbé sem nagyobb tizenkét százaléknál, tehát a tokaji mindannyinál különb.

— Ha gondolkodó értelmes embernek azt mondom: az alkohol élvezése megrontja az agyvelő sejtjeit. —

— A ki issza mikor issza nem az agyveleje sejtjeire gondol, hanem a nyelve kívánja, — annyira, szinte ég, — meg a torka szorongatását érzi. —

— Megrontja a vért — a szervezet anyagcseréjét megakasztja — elsatnyulásra visz. —

— Ki érzi ezt. S a mi a belsejében végbe megy, ha érez is abból valamit, ki tudja megállapítani magamagáról, mitől van? Azt azonban érzi mikor csupa tűzláng a belső része, s ez ingerli, — minél inkább tűzláng, annál jobban.

— Emeli a halandóságot százalékokban.

— Hanem a ki issza, mikor issza, aligha az elmúlásra gondol. —

— A gyermekek, az utód halandósága százalékat is növeli. —

gyik olyan kedves, olyan vidám. S ez az öröme egészen mindegy.

A nap ugyan nem áll meg mindennek a csodájára. Emberi szem tekintete sem vet idáig. Sőt éppen ebben van, itt béke honol. Béke, zavartalan béke. Ki tudja, nem szűnnek-e meg emberi szem tekintetén?!

Neki tetszik, a mi van. Ugy amint van. Örül a napfénynek, örül a szélnek; örül a felhőnek. Ezek nevelik az egészségre, a kedélye, hogy szinte kicsaltan.

Nem bántja: mi volt, mi lesz? Multról jövőért gondolatai nincsenek. Érdeklő a tűcsők csipipelése, szalad a szökcse után. Mikor körülözlőnk a libái, gyönyörködik abban a hangzavarban, a mit neszökkel keltenek. Sohase fáradt; sohase unja magát. Semmi sincs az életében, a mi kelleni. Semmi se ismer, a mi után vágyakozzék. A csipkerózsa nyílása esemény az életében, a mi vonza. Hanem a másik percben a hangyák sürgősforgása tapsra készli.

Ime a barátai, pártfogói. Akik hozzá sohase lesznek hűtelenek. A kik bearanyozák az életét, az élete minden percét. Ez az élet mint a madáré, a ki folytonon csicser-

gésével árulja el, mennyire megvan neki mindene.

Mert neki megvan. A meddig a tekintete vet, minden az övé. Egyedül az övé. A páztion a harmat ő számára fénylik. A falevél rezgése hozzá susog. Minden, minden az ő kedélyét táplálja.

Estefelé aztán megindul a libáival a falu felé. A falu valamennyi asszonya várja. A liba sereg már megszokta. Csapatonként kiválnak s mindenik asszony szépen maga elé szedi a magát. Mire a falu másik végére ér, csak néhány ballag már előtte, a mikkel a legutolsó kunyhó várja. A hova ő is befordul. Az elhalt anyja keresztanyjához. A kinél lakik. Öreg özvegy asszony. Az egyetlen emberi teremtes, a ki törődik vele.

Valamennyi napjának a története. Míg nem az egyiken kolompok, csengők hangjaira lesz figyelmes. A távolból horjú sereg sorai bontakoznak ki s jönnek közelebb és közelebb, bögs, kiabálás, ostorcsattogás között. Míg nem a csordásék Janija a borjukat befordítja a gypségre. Nagy messze térség; elférnek azon ezek is.

Ezentul hát ketten lesznek; ő s az a csupasz képű kamasz Jani gyerek. A kívül

egy ivásuak lehetnek. Vagy talán ő az idősebb. Hamar megköltik a barátságot s a Jani révén csak azok a történetek szaporodnak meg, a mikben a kedélye vidámsága megcsillámlik.

Ő határozottan több amannál. Az az örökös vidámság, a mi a lelkéből kiárad, ragadja a gyereket magával. Valóságos kezes báránya. A ki utána igazodik. Most még derűsebb az élete. Nem csak a fecskék, a Jani gyerek is itt van, s ez is az ő öröme van itt. Együtt tördelik ki az árokból a kórót, a mivel a messze térségen kijelölnek a vonalat, a melyen egymás nyáját áteresztetni nem szabad. Ő találta ki. Ő ügyel rá, hogy be is legyen tartva. Hanem a kórók zöldje meg a gypé összefoly. Tetszik neki, mikor másnap a Jani gyerek azt a kukorica fosztást lobogtatja a kezében, mikor jön, a mit a kórókra együtt kikötöznek, hogy jobban meglassák, meddig szabad legelészni a nyájnak.

Megesik az is: egymás mellé telepednek a mesgyn. A gyerek szájából igaz nehezen kívánczik a szó; de annál könnyebben az övéből. Amannak a jelenléte még tápot ad, hogy a vidámsága annál jobban ragyogjon.

— Hanem a ki issza, mikor issza, aligha gondol arra, hogy hamarabb talál meghalni majd az a gyereke, — ha issza az alkoholt, egyre issza, a ki még meg se született. És ha a gyereke hal meg, az alkoholt issza, — nem kevésbé mintha gyereke születik. —

— Gyereke satnya lesz — testben lélekben nyomorék. —

Ilyen beszéddel ugyan kit térítesz meg? A mit ellene papolni bírsz, senki se érzi, a mikor hallja, de a mikor az alkoholt issza, azt érzi. S mit tudsz bele, hátha az is élvezet annak, a kit a pálinka a másvilágra visz, hogy oda szállítja? — Megengedem — bizonyos fokig — ha valakinak van megállapodott értelme és van akarata hozzá — hű élettársa, a kit szeret s vágyva vágyja, hogy gyermeke szülessék — vagy satnya magzatát szemléli — az ilyen gondolkodóba esik — talán el is jut odáig, hogy tartózkodik az alkohol ivásától. —

— Tehát az értelem, a belátás fejlesztése lenne az alkohol ellen az egyedüli fegyver!

— Ennél egyebet nem tudok. Természetesen az értelmesség meglehetősen magas színvonala szükséges annál, a kívül az alkohol káros hatásairól egyáltalán beszélni lehet.

— Én pedig ezt nem hagyom ennyibe. Ha az egész világot nem lehet megtéríteni, legalább a megállapodott értelemmel bírót. — Egymagában minden ember gyenge; társulással kell erejét, erélyét, ellenálló képességét fokozni. — Alakítsunk alkohol ellenes egyesületet. —

— Hanem ha az az egyesület megalakul — az ünnepélyére bankett lesz — holt bizonyos — kinél rendelíték meg a bankettre a pezsgőt? Vagy elég jó lesz pezsgő nélkül egymagában a tokaji?

H I R E K.

Képviselő testületi közgyűlés. Szécsény város képviselőtestülete f. hó 13-án ülést tartott Bölöny Ödön városbíró elnökölete alatt, amelyen a képviselő testületi tagok igen csekély számban jelentek meg.

Tárgyaltatták az 1910. évi költségvetés, amely dacára abban felvett új tételeknek valamivel apadt és így a községi pótlódó 70 % képezi az állami adónak a múlt évi 73%-al szemben.

A községi költségvetés keretéből ki lett kapcsolva a vágóhid jövedelme, amelyet miniszteri rendelet értelmében a község külön alaként tartozik kezelni.

Többek hozzájárulása után az 1910. évi költségvetést a képviselőtestület elfogadta.

A községi közmunka megváltására előirányzott 2460 koronának mikénti felhasználása az előjáróság javaslata alapján határozattá lett.

Tárgyaltatták a földmívelési miniszter rendelete értelmében szükségesé vált „Vágatási és huszvizsgálati szabályrendelet” amelyet Vancsó Béla módosító indítványával a képviselő testület elfogadott.

A vasuti gyalogjáró kérdésében Ruzinkó Antal felszólalása után elhatározta a képviselő testület, hogy megkeresi Nógrád vármegye alispánját aziránt, hogy az államépítészeti hivattalal készítse el a költségvetést.

A Rákóczi úton lévő Pintér Sándor-féle ház megvételét elvben kimondotta a képviselő testület, de érdemben való határozatot a 30 nappal később összehívandó képviselő testületi ülés fog hozni.

Az ördögárok kérdésének megoldásaképpen elfogadta a képviselő testület Barok József ajánlatát, dacára annak, hogy Barok József ezen ajánlatot az ülésen is visszavonta.

A városház előtti tér rendezésére 300 K. utalványoztatott.

Végül Bölöny Ödön városbíró indítványára elhatározott az artézi kutnak létesítése és ennek kivitelére nyilvános pályázat hirdettetik.

Gyalogjáró. Városunk lakosságának csak öröme volt a hír, hogy végre megoldást nyer a vasuti gyalogjáró kérdése, még pedig olyképen, hogy a város a költségeknek 1/2-át a 1/2 részt pedig a vármegye fogja fedezni.

Ezen örömteljes hírt képviselőtestületünk egyik érdemes tagjának felszólalása eredményezte, aki magára vállalta, hogy 8 napon belül úgy a vármegyénél mint a vasutársaságnál kijárja az 1/2-1/2 hozzájárulást.

Összeül újból a képviselőtestület, és ismét szönyegre került a vasuti gyalogjáró kérdése. Természetesen nagy érdeklődéssel várják a csekély arányban megjelent városatyák, hogy megszólaljon a múlt és „arany-szájú szent Jánosa” (?) és bejelentse hogy eljárása eredményeképpen már az idei őszre befejezett nyer a járda készítése.

De mi történik? Feláll és bejelenti hogy úgy a megye min a vasutársaság kereken megtagadták a járdához való hozzájárulást, és így nincs más hátra, minthogy a község saját terhére készítse azt el.

Képviselő testületünk szó nélkül lenyelte a szép szavakban beadott keserű labdacot.

Itt volna az ideje, hogy belássa a képviselőtestület azt, hogy a minden lében kanál szónoklatokkal nem ér el mást mint sürgős közügyeink elintézésének hátrátolását.

Bleriot Budapest. A La-Manhe csatorna merész átrepülője, a világ összes armoautáinak ünnepeltje, Bleriot Felix jövő hó közepén Budapestre utazik és ott a Vérmezőn a szegénysorsú tüdőbetegek emberbaráti alapjának gyarapítására felrepül. Az első hírre szokatlan nagy érdeklődés mutatkozik és ebben az érdeklődésben természetesen városunk és vármegyénk intelligens közönsége is részt vesz és bizonyos, hogy október 17-én, mikor a folszállás napja van, — városunkból és megyénkbeli igen sokan lesznek Budapestben. Az ünnepelt francia Párisból egyenesen Budapestre utazik. tartózkodása három napra van tervezve. Budapestben tartózkodása alatt Bleriot a Vigadóban felolvasást fog tartani és ugyancsak kisebb belépti díj mellett lehet majd meglátni a feltalálónak subtilis aeroplánját, melylyel eredetileg a rheimsi repülő versenyeken is részt vett. Fővárosi tudósítónk azt az ígéretet teszi, hogy Bleriot budapesti tartózkodásáról hosszasan fog lapunkban beszámolni, a mit örömmel adunk hírül olvasóinknak.

Mikor a főnök szórakozott. Kiadja az utasítást a főnök alantásának, hogy egy bizonyos pörös ügyben készítse el az elleníratot 's tegye asztalára, hogy másnap korán reggel aláírhasssa, mert el kell utaznia.

Reggel utrakészen belép az irodába a hatalmas főnök 's keresi asztalán az iratot, de bizony az nincs ott.

Vasárnap lévén, hívja a sorost 's igaztolságtól rezgő hangon mondja neki: „Lássa, lással hogyan meghagytam J urnak, hogy azt az iratot készítse el 's tegye asztalomra, mégsem teljesítette rendeletemet!”

Mire a soros tisztelettel jegyzi meg, miszerint ő látta, hogy J ur tényleg elkészítette és a szolgát futtatta is rögtön, hogy keresse meg és hívja ide J urat. Rövid idő múlva lihegve lép ez be a főnök irodájában, a ki idegesen támad rá, hogy nem teljesítette parancsát, mire az válaszol: „Engedelmet kérek főnök úr, de én az iratot még tegnap este elkészítettem és ide tettem íróasztalára.”

Kérdezik a szolgát 's az is igazolja, hogy reggeli takarítás alkalmával ő is látott az asztalon valami iratot és még a kezét is rátele, hogy porolás közben le ne söpörje.

Tultesz a fecskéin s nevelése amazt is felvillanyozza.

Persze sokáig eltréfált a Janival. Lám a Kovácsék gunara elbogarászott; a többi utána: azon veszi észre, a libasereget hajsza válaszítja el, hogy a tilosba kicsapjon.

Nosza iramodik. Azt a boglyászó gunarat megfogja tanítani. Igaz hogy kőcből az ostora, és kőró a nyele, de most nem ez van az eszében, hanem hogy ütni fog. Csak-hogy a mint eléri a gunarat és felé sujt, a kőró eltörik és csonka darabja marad a kezében.

Nagy eset. Megdöbben. Honnan vesz másikat? Szontyolodottan ballag vissza Janihoz.

A gyerek felajánlja: hoz ő ostort fonalból, igazi fanyéllal.

Én meg megitatom érte helyetted a borjukat! Tör kir belőle szilaj vigsággal. Avval se szó se beszéd, iramodik a kút felé. Mintha szárnyai nőnének. Libben a dereka, mikor a vedret lebocsátja; feszül, mikor felhuzza. Azok a feszülő karok, feszülő mell, ruganyos derék. A kamasz Jani az csak nézi,

nézi mintha csodát látna. Amaz pedig mintha a karjai, dereka acélból volnának, a harmincadik vederrel épen olyan könnyen huzza fel, mint az elsővel huzta. Csak az arca pirul ki, meg a nyaka. A Jani gyerek rajta felejtette a tekintetét. Mintha megakarná enni. És nyel hozzá s ez is nehezére esik. Persze ő ezt észre se veszi. Azt se, hogy a gyerek annyira szótalan lett. Beszél dalol ő a helyett is annál többet, Arcán a napfény, nála belül nagpfény, örökös napfény, vagy mintha olyan volna.

Másnap már őriz a Jani, mikor a libái a gypségre érnek. Leül a mesgyén, a mint szokta. A gyermek is melléje telepszik. Nem igen siet mutogatni az ostorát. Ő teszi szót. A nyele még nincs meg, de az ostor itt van, — feleli amaz s elodálja az inge alól.

A libapásztor kételkedve nyul utána, mintha nehéz volna elhinni, hogy neki még valóságos ostora is kerül. Szó a mi szó! Ki is tett a Jani gyerek magáért. A nyél felül a végén vastagabb; aztán egyenletesen vékonyodik a sudárig. És a sudara! Akár

ha csak szíjból volna. Műértő kézzel lelt volna csinálva.

A leány csak nézi, nézi. Aztán megcsóválja, mintha kipróbálná, hogyan pattan. Nem látja, hogy a gyerek meg egyre csak őtet nézi. Mintha benyelni akarná a tekintetével. Nagy lehet az indulata. Mert mintha szólni akarna, de a szó torkán akad. Mikor végre szintén kiböki, szinte hörgő:

— Adj egy csókot

A leány reá néz

. különben nem a tied az ostor.

A leány leteszi az ostort a kezéből, aztán felkel, Nem szól egy szót se s elindul. A fiu elvörösödik. Aztán dühös lesz. Bele nyul a tarisznyájába, kavicsot vesz ki s a lány után hajítja. Találta a lábán, úgy hogy annak élő piros vére kibugygyan. — Te buta te! — Ez az egyetlen szó, a mi ajkán kiröppen. Nézi a vérét, a mint foly, foly; meg se sziszen. Aztán fellekint az égre.

. Mintha nem az a nap sütné rája a mi tegnap.

Hosszas keresés után J ur azzal a kéréssel fordul a toporzékoló főnökhöz, hogy lenne szíves zsebéből megmutatni; és midőn e szokatlan kérdésre a főnök dühösen csapja szét kabátját, a kitámadott ember ennek zsebéből huzza ki a keresett iratot.

Mire a megszágyenült főnök így szól: Lásd, lásd! milyen feledékeny ember vagyok, még azt is elfelejtettem, hogy reggel 6 órakor már itt voltam, aláírtam és szórakozottságból zsebre dugtam."

Vasuti menetrend 1909. május 1-től.

Aszód—Bgyarmat—Losoncz.

	V.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.
Budapest k. p. u. ind.	11 ³⁵	8 ¹⁰	3 ³⁰	3 ³⁰
Hatvan	2 ¹⁵	7 ¹⁰	1 ⁰⁵	.
Aszód	3 ¹⁵	9 ³⁵	4 ³²	.
Bgyarmat	6 ¹⁵	2 ³⁷	7 ¹⁶	.
Szécsény	érk. 7 ¹⁶	2 ¹⁸	8 ¹⁷	.
ind.	7 ¹⁴	3 ¹³	8 ¹⁵	.
Losoncz	érk. 9 ¹	4 ⁵⁸	10 ¹⁷	.
Rutka	1 ¹⁷	10 ⁵⁰	4 ²⁵	.
Poltár	12 ¹⁵	8 ³⁵	—	.

Losoncz—Bgyarmat—Aszód.

	V.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.
Poltár	ind.	4 ¹⁰	—	4 ²¹
Rutka	"	11 ²⁴	8 ³⁰	2 ¹³
Losoncz	"	5 ⁵⁰	3 ¹²	7 ³⁰
Szécsény	érk.	7 ²³	4 ¹¹	9 ¹¹
ind.	7 ¹¹	4 ¹⁴	9 ¹¹	.
Bgyarmat	"	3 ⁸	8 ¹¹	5 ³⁷
Aszód	érk.	7 ⁰⁰	11 ¹⁰	8 ¹⁴
Hatvan	"	8 ⁰⁶	2 ¹²	9 ¹⁴
B.-pest k. p. u.	"	8 ¹⁵	12 ¹⁵	6 ¹⁵

Ne mulassza el megízlelni a természetes alkalikus sulfatus

GYÜGYI

gyógy- és borvizet

mert ez nemcsak kitűnő borviz, hanem jönak bizonyult az emésztési zavarok, gyomorsavanyúság, gyomorhurut, aranyeres bántalmak, alhaspözség, sárgaság, elhízottság, vese- és hólyaghurut eseteinek gyógykezelésére.

Kapható: Fűszer-, csemege üzletekben

Amennyiben egyik tekintélyes poroszországi kőszénbánya képviselőjét átvettem, azon helyzetben vagyok, hogy fűtésre legjobban alkalmas elsőrendű

porosz darabos és kockaszén

3 korona 40 fillérért

porosz diószén 3 " 40 "

gázkoaksot 5 " *** "

100 kgramként legalább tíz méter-mázsa vételénél házhoz szállítva ajánlhatók.

Előjegyzéseket bármily mennyiségre elfogad.

Tepper Adolf

Deutsch Gábor házában.

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a placztéren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállítatnak. ☀ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,
Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban.

Nagy raktár:

Irodai papir, levélpapir valamint dobozpapírokban.

Eladó ház.

A Rákóci út legforgalmasabb helyén levő sarokház, különösen hentes üzletnek kiválóan alkalmas helyiséggel szabadkézből eladó.

Értekezhetni Kálmán Istvánnéval
Szécsényben.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatottnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakaszalozók, járgány-cséplőgépek, lőharc-cséplők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr.
kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-
morzsolók, daráló, őrlőmalmok, egyetemes
szél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.